

Невѣрный пріятелю!

Азъ всегда се боехъ, зацо пріятелство-то ны не ще да остане многу време: Зацо многословно-то ваше навикновеніе, коѣ-то ви е, да речемъ така, всажденно, всегда ми беше сумнително. И страхъ-о ми не быде всуе: Понеже открихте превелика-та ми сердечна тайна, коя-то извѣровахъ у ваше-то сердце, и сосъ това ми произведохте неизглаголанна тщета. О що беше нужда да вы познаемъ! По добре беше да вы не бехъ видель никога. Заборавете ме прочее, какво-то и азъ изъ умъ-а си вы изглаждавамъ, и ще вы со всѣмъ заборавамъ

в а ш ъ

Прелщенный пріятель.

Єдинъ пріятель уничижава другого, зацо не сохранилъ обѣщаніе-то си.

Драгій мой пріятелю!

Молчаніе-то ти ми е несносно, обаче по много отсутствіе-то ти. Обѣщасе слѣдъ єдинъ мѣсяць да ми дойдешъ на посѣщеніе: Но те минувать и два, и още се не являвашъ. Где ти е обѣщаніе-то; Или не знаешъ, зацо секоє обѣщаніе е должность; Сохрани прочее обѣщаніе-то си, ако щешъ да си почтенъ чловѣкъ, и да самъ

т в о й

Искренній пріятель,
Спиридонъ П. Радосавл.